

licul

Humor și satiră

Cluj / Central Library Cluj

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiăcărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr. pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3.50. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscritele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

A trecut și anul 1886!

Celce a ȃis: „Trecutul e oglinda viitorului“, a fost un prost, ca și Viitoriștii noștrii de odinioară, care, slavă Domnului, însuși aparțin trecutului, ca și anul, de care ne despărțim. Și ce folos de oglindă, după-ce alba a ieșit prin ham, și baba a trecut cu colacii?

Unde mai întreabă, celce din anul 1886 a rămas ciupit de vărsat, după oglindă?

Au dóră ministrul nostru de finanțe, care a încheiat anul 1886 cu-n deficit cât un bălaur, mai are obrazul a se uita-n oglindă?

Ministru-președintele României I. C. Brătianu se va mai uita dór' în oglinda anului 1886, ca se vadă, cum un pesevenchiu slobóde revolvérul asupra lui?

Principele Bulgariei Battenberg se va mai uita-n 1887 la oglinda, în care supușii lui, în anul 1886, au dat cu piciorul?

Cu ce ochi se va mai uita popa Platoș la trecut, ca-n oglinda viitorului, ca se vadă cum Rěspop îi smulge barba?

O fată, care-n anul 1886 a început a încărunți, nu ți-a sparge-n 1887 oglinda-n hărbe?

Trecutul e trecut, și, pe ce a trecut, Ovreul nu mai dă nimica, ca și Românul pe baba, care a trecut cu colacii!

Va se dică, eu pe anul 1886, ca oglindă a viitorului, nu dau atâta, cât țiganul pe iarba, care a răsărit, după ce lui i-a murit calul!

Cu toate acestea, după analogia țigănei Neamțului, pe care spânzurându-l Lunea, a exclamat: „Die Woche fängt gut an“, eu țin, că e bine, ca se ne uităm nițal la rezultatele, cu care anul 1886, după o activitate de 12 luni, fiindu-se, se aruncă preste cap în liniștelele valuri ale trecutului.

În politica înaltă, anul 1886 se poate numi anul confuziunilor diplomatice. În tot decursul anului, înalta diplomatie europeană s'a ocupat de chestiunea orientală. Atâta s'a desbătut, atâta s'a telegrafat, atâta s'a combinat, și s'a scris în ziare în anul 1886 despre chestiunea orientală, până-când nu numai însuși Bismarck, dar' chiar și Gligor Matei cu toți sfetnicii sei, baron Klein, Panilie și Pascu, nu se mai știu orienta.

În integritatea vestitului contract dela Berlin, numai Tisza și avocatul Kiș mai cred, până-când Muscanii au tăiat în acel contract internațional mai multe găuri, decât un țigan în pelea de porc, din care s'a hotărît a face ciur!

Și ce valoare — întreb eu — mai are înalta diplomatie europeană acolo, unde Bulgarii, contra contractului dela Berlin, se unesc, bat pe Sîrbii de le sar petece din cojoc, plătesc apoi cojocul cu alungarea regelui lor și, de viteji ce sînt, când Kaulbars le întră-n țară, strigă, ca țiganul: Luați-l de pe mine că-l omor!

În biserică, anul 1886, dela nașterea sa, până la mărte, a umblat, ca ofțicoșii, cu coliva-n spate. Desvoltarea culturală a Italianilor a devenit în anul 1886 cărbuni aprinși

sub sfinții pantofi ai Papii, și locțiitorul lui Christos în valea aceasta a plângerilor, ca se stingă focul, e în stare a părăsi Roma, și a se muta la Apahida!

Patriarchul din Constantinopol, în anul 1886, din lipsa de încredere ecumenico-ortodoxă, a demisionat, și Sultanul se pörtă cu idea a denumi pe împăratul tuturor Rușilor de patriarch ecumenic în Constantinopol!

Metropolitul primat al României, în anul 1886, cu tötă închiderea granițelor României, a plecat cătră cealaltă lume cu scânduri!

Metropolitul Sîrbilor, în anul 1886, ca se-și facă din constituțiunea bisericească zamă de varză, 'și-a spart congresul!

Metropolitul Vancea cu ai sei, în anul 1886, ca se-și câștigate carnea recerută în varza de tôte dïlele, a umblat pe la Roma și Paris!

Metropolitul Miron, ca se constateze, după tôte regulile parlamentari, că cada, în care Șaguna a pus curechiul constituțional, a prins mucezală, 'și-a adunat în 1886 congresul!

În urmă mai vine apoi și Tribuna, și constatează, tot în anul 1886, că prelații gr. or. afară de unul, au subscris reverse în favorul catolicismului, n'are însă curagiul se provóce pe creștinii gr. or. ca, în semn de recunoștință pastorală, se dea acelor prelați câte 25 pe revers!

În Bucovina se ține-n 1886 o espoșițiune provincială, dar' la aceea nu se espune neci un teolog din seminarul din Cernăuți, ca Bucovinenii se-și pótă face închipuire despre slăbiciunea vacilor regelui Faraon, etc.!

În școlă, sau în făuriștea culturii, anul 1886 a făcut doi pași înainte și unul înapoi. Până-când suprema noastră școlă, academia de științe din București, și-n anul 1886

'și-a spart capul cu satorirea unei ortografii comune pentru toți Români, fără deosebire de nărođia confesională, ilustrii membrii ai acelei academii, fie-care scriu altă ortografie, și-n școlele năstre se învăță mai multe ortografii, decât litere-n alfabet. Cu deosebire Bucovinenii, în dezvoltarea lor ortografică, au ajuns în anul 1886 fericirea timpurilor, de care regele Franciei Carol al 4-lea, dorind, ca fie-care țaran se-și aibă Dumineca o găină-n ólá, visa, și fie-care Bucovinean își are deja propria sa ortografie. Chiar și Kulturegyleturile din Ungaria, aceste fice bastarde ale anului 1886, care, cu drept cuvânt, se pot numi a șeptea apă-n chisălița culturei europene, n'au făcut multă brânză, pentru-că naționalitățile din Ungaria s'au ferit, și se feresc de ele, ca dracul de cânepă. Cu deosebire Români — ștreang excețiunilor — s'au dovedit necapaci d'o cultură aplicată ~~Ce~~ ~~cu~~ ~~furca~~ ~~ver~~ ~~Și~~ ~~apoi~~ ~~racu~~ ~~muj~~ ~~am~~ ~~mai~~ ~~đis~~, dacă Kulturegyletiști, nu ne-au maghiarisat atunci, când mai aveau câte ceva, acum, când umblă la cerșit, ca se ne pótă cultiva, nu mai facem bale la gură dup'o cultură, care însuși iese cu părul prin căciulă.

Pe terenul economic, anul 1886 se desparte de noi fluerând „Ach du liebe Augustin“, după melodia olarului, când 'și-a rēstornat carul cu ólele. Dela dualism încóci, sau decând noi cești din Austro-Ungaria purtăm un ban, împrumutat dela Rothschild, în două pungi, avem în Ungaria mai mulți executori de dare, decât ómeni solvenți. În România — ce e drept — anul 1886 se finește cu multă abundență. Aici un chilo de carne costă 30 de bani, dar' măcelarii n'au cu ce plăti țaranului boul cumpărat. D'aceea, țaranul din România póte postí preste iarnă, ca ursul, sugēnd din unchii, și la primăvară póte lua, ieșind la plug, însuși jugul în grumazi.

Escepțiune în starea economică fac Românii din Bucovina. Aici's boii bine plătiți, cu deosebire ceice-și neagă naționalitatea. Durere numai, că țăranul din Bucovina nu știe încă prinde atari boi în jug — dar' veniva și timpul acela.

În literatură, anul 1886, dacă veciivecilor s'ar fin' cu el, ar rămânea în veciivecilor nemuritor. Las că la Ciurcu în Brașov, la Negruț în Gherla, și la Institutul Tipografic în Sibiiu, pentru câțiva cruceri, capeți atâta literatură, de-ți rămâne și pentru îngrășatul de porci, anul 1886, la noi Românii, se pôte numi anul gazetelor. Decând Românii au început a abona gazete, și a rămânea abonamântul datori, în neci un an nu s'au născut atâtea gazete, ca-n anul 1886. Cu deosebire în România, câni, în loc de colaci, umblă cu gazete-n coddă. Aici ómeni, care țin, că Cipariu e un termin zoologic, și însemnează pește, ear' în fonologul Maiorescu privesc un individ, care, trd după v. neseria sa Cejfunar, s'au făcut redactori, și, voind a face literatură, au făcut de regulă bancrot. Ba chiar în Ungaria și Transilvania, față de trecut, anul 1886 au escelat în producțiunea de nouă gazete, și pretenđiuni de spese de tipar neacoperite prin abonamente.

Această aparițiune culturală a produs, ce e drept, multe dureri de cap la Kurkuregyletiști, dar' n'am auđit, că editorii, sau redactorii atăror gazete, se-și fie cumpărat din venitele interprinderii lor batăr o capră, pentru laptele necesar la cafeaua de tóte ăilele.

Chiar și-n Bucovina, în această țară a făgăduințelor lui „Deutscher Michel“, s'a născut în anul 1886 primul ăiar politic românesc „Revista Politică“, cu tóte-că mulți preoți ai acestei provincie numai în molitfelnic știu cetí românește, și mulți dascáli nu pot cetí din cauza, că le sclipesc ochii de sóme, etc.

Dar' se'ncetăm cu: „Vorbă multă sărăcia omului!“
 Anul 1886 e mort, vivat secuens! Și strămoșii noștrii
 diceau: „De mortuis nil nisi bene!“ Se dicem deci și noi
 anului 1886: Fie-i țărîna ușoră, ca se-l pôtă desgropa câinii!

Se ne vedem noi de anul nou. Dic noi, adecă eu și
 abonenții mei.

Eu, din parte-mi, dispensez pe abonenții mei de gra-
 tulațiunile de anul nou, dar' se'nțelege numai pe aceia,
 care-și plătesc abonamântul. Din contra, eu mă simț da-
 tor a gratula abonenților mei de anul nou, și le dic:
 An nou bun! — Dumnețeu vă păzască de dări nouă
 și cizme vechi; de mueri rele și drăguțe ușurele; de pungi
 góle și găuri în óle; de executori de dare și lipsa de
 bucate la mîncare; de bóle și medici, de fóle cu limbrici,
 și perini de urzici; de prietini și lindini, ear' voi abonen-
 ților mei pázitive de advocați avari, și de alți tálhari!

Calicul.

Sus Marcule!

Dina, dina, dina, da,
Dina, dina, da !

Sai în sus puiuțele
Și te-nvêrte Marcule,
Jocă bine și te-așeză
Și la toți le gratulează.

De nu ștî Marcule bine,
Gratulează după mine
La toți carii ne-nconjur,
Sus Mărcuț, că te mësor!

De frații din România
Ridică-ți sus pălăria
Și gratulează de-a valma
Ca și Radul, ca și Palma.

Di: dee Dumneșeu bine,
Și pe anul care vine,
Și cinste și omenie
La frații din Românie!

Ferescă-i Domnul din ceri	Ear' încât e pentru școle
De uriciose muieri,	Mai lase-le-n cele bóle,
De vlădici cum e Miron	Nu scóță din cărți schîntei
Și Szabo și alt cocon!	C'avem școli și pentru ei!
Pázască-i pân' vor trăi	Că dór' noi nu-'nvățăm carte
De domni cum este Bamfy	S'avem acf de ea parte
Și Trefort și Szapári	Ci se o ducem cadou
Și alți nemeși de acf!	În țară, de anul nou.
N'aibă Gerguț Moldoveni	Drept aceea, la mulți ani
Dar' se aibă mulți Brăteni	Țară mândră și cu bani,
Rosetti, Cogălniceni	Unde toți din larga lume
Davilla și Grădișteni!	Își fac stare, își fac nume!
N'aibă lipsă de Réthi	Hop, Marcule nu te da,
Nici de Koos și Havași	Hop! până ce-i gratula
Carii îndopă cultura,	La cei din Bucovina,
Ca leveșul cu lingura!	La care vei dice așa:
De cumva alt lucru n'au	Fraților din Bucovina
Urmeze-'mi sfatul ce-'l dau:	Voi cam purtați nițal vina
Unescă-se toți cu Radul	Că „Pumnul“ vost a murit
Ori deel pe el la .... Vancea!	Ear' „Faust“ este pre-amărit.
Dacă cred, că rău n'ar fi	Deci țipați pe Faust la naiba
Cu Battenberg s'or uní	Și-apucați Pumnul cu graba,
Ș'or scóte pe un moment	Și pe popii cei nemțiți
Prostia din Orient.	Cu el în frunte-'i loviți!
Dar' se o scóță de tot	De-ți primf Pumnun-tre voi
De bună sémă nu pot,	Puteți scăpa de nevoi
Că pórta o patronéză	Se nu aveți preutese
Ear' țarul o guvernéză!	Numai din Șvâboici alese.

Ear' popii pentr'o molitvă
 'I-ar fi cam destul o vită
 Nu tot două, ba și trei,
 Că-'i cam prea mult dragii mei.

Dar' cu acestea încetez,
 Eată cum vă gratulez:
 S'aveți pe anul ce vine
 Școle românești tot pline!

Se nu credeți la Jidani
 Nici l'alt soiu de șarlatani
 Nici la popii cei tragăi,
 Ascultați, mă ómeni hēi!

Fraților din Maramureș
 Le-aș gratula — nu cutez,
 Că popii lor de m'aud
 Mă trimet la Năsăud,
 Și-acolo Bamfy pașa,
 De poșuș m'a întreba.

Căci se știți, că popii lor,
 A Marmațienilor
 Toți sânt putreți de avuți
 Ear' poporeni desculți!

Și cum nu? când ei îi mulg
 Ca pe oi, apoi îi tund
 Și-'i dau p'alui Izig mână,
 Săracă viță română!

Totuși pe anul ce vine
 Vă gratulez: mai mult bine,
 Mai mult ovēs, geist și minte
 S'aveți de ați înainte!

Se nu dați pentru prohóde
 Câte cinci vite cu córne
 Și-apoi, rămânând golani
 Se slujiți pe la târtani!

Minte la Marmațieni,
 Minte la Bucovineni,
 Minte la toți și mult bine
 Pentru anul care vine!

Ear' Ungarie-'i doresc
 Creditori cari împărțesc
 Miliónele orbesce
 Că trebe la Budapesce.

Românilor de aci
 Multe, nu le pot vorbi,
 Că ei nu m'or asculta,
 Deci puțin le-oi gratula.

De aci-n colo, iubiți frați,
 De vreți bine se umblați
 Graiul meu îl ascultați
 Și ungurescē 'nvęțați.

De nu-'ți putea ungurește
 Prăbăluiti țigănește
 Că, scriptura așa vorbește,
 Că se cam tálălueste.

Chiar se v'aduc pildă pociu
 Mergeți numai colo-n Mociu
 Și-ascultați pe Cozocean
 Ori p'un domn hoszuszoan.

La „Magyar állam“ apoi
 Vă 'nscieți tot doi cu doi,
 Cum se scriu popii uniți
 Care-'s de minte scrințiți.

Apoi dîceți: hazafi
 De ați în colo vom fi
 Oláh hirlap n'om cetí,
 Koldusegyletiști vom ff!

Ministrului nost de culte
 Îi doresc multe băncute
 Se-'și plătescă dascălii
 Că flămândesc sëracii.

La vlădici ceva cadou
 Le-ași da pentru anul nou
 Dar' n'am ce, că io-'s calic,
 Deci două vorbe le dîc:

Ani mulți buni și fericiți
 Se trăiți, se 'ncărunțiți
 Dar' vă rog se nu uitați,
 Că pașii vi-'s numărați!

Vă numerăm pașii buni,
 Vă punem pe cap cununi,
 Dar' un pas greșit de-'ți face
 Unul de altul ne-om desface.

Și la canonici le-aș da
 Vr'un cadou, dac'aș avea,
 Dar' n'am, deci dîc: fericiți
 La mulți ani se mai dormiți!

Onoraților noști popi
 Și domnilor protopopi,
 Le poftesc cununii mari,
 Procese divorțiali,
 În mormântări unse, grase
 Dór' nu s'or mai văetase!

Dascălilor sătenesci
 Și celor orașenesci
 Nu le doresc lucruri mari
 Decât nește ochelari,
 Prin cari leafa pe hârtie
 S'o vadă cum ar fi vie.

Mai recomând dumniilor,
 Adecă dascălilor
 Se nu spună chiar nimică
 La luminatul vlădică:
 Nici că nu au foc în școlă
 Nici c'o 'ntrat de fόμε-n bôlá,
 Nici că leafa și o scot
 Grițarește, și nu pot
 Arêta în veci un slot!

Stimaților redactori
 Și domnilor autori
 Le predic se nu mai scrie
 Nevinovata hârtie
 Că, precum umblă vremea
 Nici sdrențe n'om mai avea
 Se fabricăm hârtia.

Ear' domnilor abonați
 Cărturarilor galanți

Cari dau bani și pre ȃiare	Mai poftesc la mic și mare
Le doresc multă rēbdare,	Fericire, 'ndestulare
Se pōtă cet'n ticnēlă	Și bani cāti are vlādicul,
Māngirile de cernēlă	Ca pe anul care vine
Și sutele de prostii	Sē se 'mbulȃscă la mine
Din plătitele hārtii!	Spre a abona „Calicul“.

Urzică Scandalografescu.

Am ajuns timpurile, în care cei patru crai din Alexandria: Craiul Avarilor, craiul Harapilor, craiul Cazălvașilor și craiul Etiopilor, au scris carte la Darie împărat dela Persida, plângēndu-se asupra lui Neftinav, împăratul Egiptului, pentru-că acest mare filosof, fermecător și cetitor de stele, cu meșteșugul a luat din patru țări, tōte bunătățile pentru sine. Nenorocirea, ce odiniōră vrăjitorul împărat al Egiptului, Neftinav, prin luarea bunătăților, a grāului, vinului și untului, a produs în patru țări, se pro-

duce ađi preste trei împărații, preste tóte crăimile și boerimile din Europa, prin armate. Averile și bunătățile întregii Europi le consumă ađi armatele, pentru-ca popórale europene se pótă răbda în pace.

Răbdarea popóralor europene — ție Moltke — e legată d'o ață fórte subțire. Ața, nu preste mult, va trebui să se rupă, ear' atunci împărații și craii vor sărí asupra păcii, ca lupii-n stână, și: Ai vai, va fi atunci de vai!

În fața acestei eventualități prorocite de Moltke, tóte gazetele europene sânt pline de combinațiuni despre formarea alianțelor împăraților și crailor, și scopul ascuns al acestora. Tóte gazetele europene sânt însé réu înformate. După înformațiunile nóstre, sosite próspăt, ca harincile din Hamburg, pentru firma de vechituri din Sibiiu a lui Engber, cu alianțele europene și scopul lor ascuns, stăm așa:

Turcul se va alia cu Papa, spre a introduce mohamedanismul în Spania.

Rușii tractează cu Ungurii despre o alianță, mai mult ca sigură, în scopul eliberării Ciangăilor din Moldova. Reușind această alianță, mai mult decât sigură, Ungurii, în semn de recunoștință cătră Rusia, pentru eliberarea fraților lor de un sânge, vor muta reședința Kulturegyletului dela Cluj, în Sibiria, spre scopuri culturale, ear' Rusia, în semn de reciprocă recunoștință cătră Unguri, își va pune tótă influința, ca Nyarady se ajungă pe tronul Bulgariei.

Italia, ca se scape de Papa, se va alia cu Burcușul. În urmarea aceasta, Nemții din Prusia, ca se câștigel pe cei din Austria, pentru așa numita „Deutsche Einheit“, vor trece cu Ovrei cu tot la catolicism, ear' Bismarck, primind rangul de episcopus în partibus infidelium, părintele Radu se va întórce din București în pădurea Mișca

de lângă Blaj, și va înființa o mănăstire gr. or. de eremiți, pentru sterpirea sobolilor de pe Câmpul Libertății.

Între Franția și Anglittera se va naște un crâncen rășboiu, al cărui finit nu va putea fi altul, decât unirea Irlandei cu Grecia sub protectoratul regelui din Montenegro, și alipirea Bosniei la Bucovina sub fișpanul Banffy Dezsö.

România, până-când Ovreei mai au ce esploata din ea, va rămânea stat neutral.

Serbia se va vinde la bursa din Viena minus-offertenti.

În Fundo-Regio se va restabilí dreptul statular, și Milan se va alege de Comes Saxorum.

Estmod se va rezolva chestiunea orientală. Asta o știu altcum toți cei-ce, purtând capul între umeri, se pot orienta în combinațiunile mele politice.

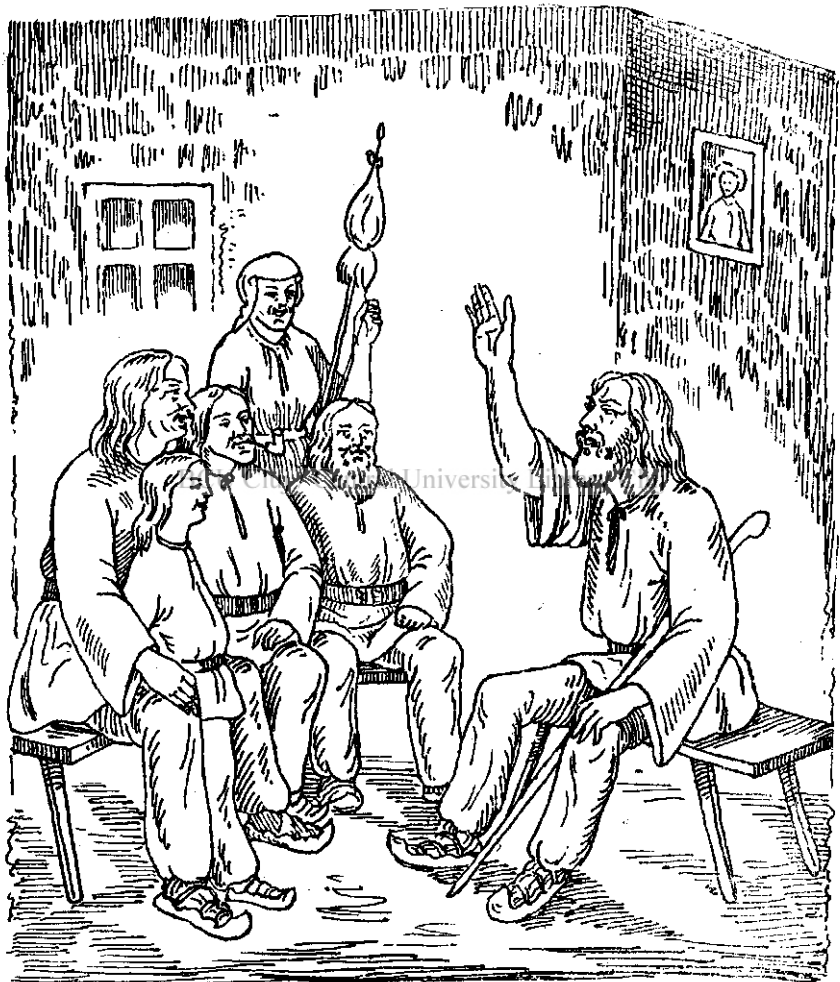
BCU Cluj / Central University Library Cluj

E p i t a f.

Aici zace un avocat, care creditorilor săi nu le-a vorbit adevărul, ear' pe clienții săi 'i-a mințit pe bani. Dacă cuvintele lui ar fi fost de aur, el sigur ar fi vorbit, ca nebunii, numai cu sine.

Fie-'i țărâna eternă și memoria ușoră!

Stan Pătitul.

În tinerețele mele, numai domnii aveau puști cu două țevi, și cu capsă. Noi țărenii pușcam cu puști din fabrica lui Amnar-Cremene și Iască. De puști d'ale lui Lancarcăl, Lefuge, Șasepute, și cum se mai chiamă puștile cele nouă,

care se slobod pe dinapoi, neci vorbă nu era p'atunci. Ş'apoi puştile n'ostre, atâta erau de lungi, încât, dacă nu voei se păleşti iepurile cu ţeva puştii, trebuia se-'l laşi se fugă cât colo, ca se-'l puşti, dar', când slobodei odată puşca, şi nimerei iepurile, acesta nu numai îşi da sufletul la moment, ci şi fără suflet se mai da de două-trei-ori preste cap.

Aşa puşcau puştile cele cu cremene!

Ce e drept, vînătorii din vremea mea, erau în partea obrazului, de care se ţine patul puştii când o slobodî, de regulă ştirbi, pentru-că, când li se slobodea puşca, le să reau totodată şi măselele, dar' iepurii şi vulpile aveau respect de vînători.

Acum, decând au venit puştile cele nouă, care se umplu pe dinapoi şi se slobod pe unde se pot, trebuie se puşti de câteva-ori, până-ce cade iepurile. Vulpea, şi dac'o nimereşti, se duce cu flori la ureche, şi, dacă n'o prind câinii, te întorci dela vînat cu convingerea, că-'i păcat de praful, cu care arunci din puştile cele nouă halicile după vulpi.

Mai dăunăđi, într'o séră, mă duc şi eu cu puşca nota rului nostru cea nouă la pândă, sau, cum đic vînătorii, la leş Timpul era frumos, vîntul dormea, şi luna rîdea pe ceriu de cugetai, că ceteşte Calicul. Mă pun în marginea pădurii lângă un copaciu, îmi aprind pipa şi, cu puşca încărcată, aştept se iasă ceva din pădure. Nu trece mult, şi-ntr'o depărtare dela mine cam de 50 de paşi, o vulpe iese din pădure, şi cu amîndouă brîncile se aruncă pe un muşunoiu, ca şi când ar voi se prindă un şorece. Eu îmi pun pipa p'o clómbă a copaciului, iau puşca şi puf! puf!

cu amândouă țevile. Vulpea se dă preste cap, eu fug iute s'o iau, dar', când ajung la mușunoiu, vulpe ca-n palmă.

Caut în dreapta, caut în stânga, vulpea nicăiri. Ce era se fac, mă întorc la copaciul unde 'mi-am fost lăsat pipa, și ce se vede: Vulpea pipa din pipa mea!

Cocóna Gurădulce.

Câț, că voi, cât de urîte se fiți, pețitorii voștri nu vă caută de zestre!

Decând femeile se făceau din côstele bărbaților, sexul nostru cel frumos n'a suferit batjocură atât de mare, ca prin testamentul unui negustor de vinuri, răposat de curând în Spania.

Un negustor de vinuri din Spania — așa ne spun gazetele noastre — a lăsat cu limbă de mörte — secai ar fi fost limba, când mōșa 'i-a legat buricul — ca din averea lui, în fie-care an, să se dea la cele mai urîte patru fete, trecute de 30 de ani, 6000 fl. zestre. Câț!

Acel negustor de vinuri din Spania, când 'și-a făcut testamentul, sau a fost beat, sau copt pentru casa nebulilor. Un om treaz, și nelovit cu leuca, nu putea face atare testament. Nu, pentru-că, dacă odată lumea civilizată ne-a dat noue numirea „sexul cel frumos“, între noi ființe urâte nu pot fi. Apoi chiar de fete urâte, și trecute preste 30 de ani, neci vorbă nu-î. Câț!

În totă istoria universală a fetelor, nu vei afla un singur exemplu, ca o fată se fie venit la convingerea, că ea e urită. Și n'a existat mamă-n lume, care ori-cât de urită fată se fie născut, nu o agrăit cu: Frumósă mami. Câț!

Mai puțin afli fete bătrâne, trecute de 30 de ani. Flăcăi bătrâni, cu rang de babă, afli berechet, dar' fete bătrâne nu. Asta din cauza, că fetele, dela un timp încolo, nu mai îmbătrânesc. Așa cunosc eu, spre pildă, de 65 de ani o fată-n Sibiu, care încă n'a trecut de 25 de ani. Poftim a o întreba de câți ani e, și, dacă nu va răspunde, că la primăvară întră în al 25-lea, eu mă mărit și după Galaczi Papp Iános. Câț!

Nefiind deci fete urâte, și mai puțin de cele bătrâne, eu aflu, că negustorul de vinuri din Spania, 'și-a făcut testamentul fără birtaș: Testamentul acelu negustor, în lipsa de eređi, nu se va putea executa.

De ci se naște întrebarea: Ce rațiune are un testament, care din capul locului nu se pôte executa? Sigur o rațiune bolândă! Acel negustor de vinuri, sigur a cugetat, că și fetele, din ce-'s mai bătrâne, din ce-'s, ca și vinul, mai bune. Ear' în ce privește a dóua condiție, ca fetele se fie urâte, negustorul spaniol de vinuri, în prostia sa, sigur a argumentat așa: Tinerețele cu vreme per, uritul, din contra, rămâne-n veci urit! Mișluc!

Scântei și cenușă din filosofia doctorului Amnariu.

Natura, fie cât de înțelept întocmită, nu ne poate servi
între toate de prototip, pentru-că atunci n'am avea varză acră!

* * *

Mare măgar e, cel-ce ușor se lasă se-l duci iarna pe
ghiață, mai mare e însă acela, care-n August lasă să se i se
topească înghețata dinaintea nasului, și el mișcă din urechi!

* * *

Idea de stat maghiar, ar fi mult mai sublimă, dacă n'ar
fi legată de realitatea pungii lui Szapáry!

* * *

Nu legați gura bouului celui ce cutrieră, chiar și dacă a
ajuns la rangul de protopop, păliți însă bouul în cap, care se
leagă cu brâu roșu preste buric, numai ca se nu plesnească
mâncând!

Din afuriseniile lui Radu Ciubuc.

Câștigul dintâiu din o lotărie de cele mari se-l faci în ajunul noului an visând, ear' dimineața următoare, pomenindu-te din somn, după-ce te vei scula din pat, se n'ai un crucer, ca se-l dai cerșitorului, ce-ți gratulează de anul nou!

* * *

Nevésta se 'ți-o alungi în ajunul noului an, și sócră-ta se-'ți gratuleze de anul nou!

* * *

Toți câinii din sat se umble în ȕiua de anul nou cu colaci în códă, ear' tu, cu marca de renegat acățată de gât, se latră la lună după pânea de tóte ȕilele!

Țăranul îngrijit.

— Stăi domnule doctor, că eu nu te las se întri-n biserică!

— Pentru ce nu?

— Pentru-că în biserică se rógă ómenii pentru pânea de tóte ȃilele, ear' dumniata, dacã vrei se ai pânea de tóte ȃilele, noi trebuie se ne bolnăvim!

Harmonie.

Băiatul: Tata și mama trăiesc laolaltă în cea mai bună conțelegere, când nu se bat unul cu altul, mă bat amândoi pe mine!

In odaia moşului.

Ghiţă: Tu eşti un măgar mare, Tódere!

Tóder: Şi tu eşti un măgar mult mai mare!

Moşul: Tăcere! Voi vă purtaţi așa, ca și când, afară de voi, n'ar mai fi nime-n odaie!

Tuturor, celor ce se cuvine a ști:

Multe, prețioase corespondențe, nu le pot folosi de astădată, din lipsa de spațiu. Mai târziu nu ȳic ba, ear', de învechirea materialului, pe nime se nu-'l dóră capul. Eu din vechituri fac cele mai nouă lucruri.

Corespondințele nesubscrise de adevăratul autor, cât și cele subscrise cu polecree adoptate, se dau pradă focului. Scrieți adevărul, și nu vă temeți de tradare. Din adevăr fac eu apoi minciună, și primesc tótă responsabilitatea despre schimonosirea adevărului.

Faur
Respiriu cerut pentru plătirea abonamântului restant îl acordez. Anul a fost rău, executorii de dare mai răi, dar' tipograful e și mai al dracului. Cu tóte estea vă fac tóte înlesnirile. Acei câțiva p. t. Domni însă, care până-n 1 Faur a. c. nu-'și vor plăti restanțele, neci nu vor cere respiriu, nu se vor mai întâlni cu Calicul. După acest termen, publicând numele restanțierilor, voi destina restanțele în scopuri publice.

Tot cu 1 Faur a. c. se fixează ultimul termen, pentru plătirea Calendarelor Calicului, pe care abonenții și amicii noștrii le-au comandat, spre a le vinde în cercul lor de activitate. Exemplarele nevândute nu se reprimesc.

Vechiu abonamânt la Calicul nou.

Calicul se dă tuturor abonenților, dacă's boeri, cu vechiul preț de 3 fl. sau 7 franci la an. Dacă abonenții sânt calici, redacțiunea noastră se uită printre degete-n oglindă, și acordează prețuri reduse. Cumu-i sfântul așa-i tămâia. Asta din motivul strămoșescului proverb: „Similis simili gaudet“ — sau pe românește — „măgarul dela târlă nu rînchiază ori-cui!“ Precumu-i omul, așa-i și prețul de abonamânt la Calicul, numai omul, dacă e calic, se nu fie și porc de câne, se cugete, că Dumnețeu are destul, chesarul are executori de dare, și se dee Calicului ce e al Calicului. Noi știm, că unde-i unul nu-i putere, unde's doi puterea crește, și de acea trimitem Calicul ori-cui ni-l cere, ba concedem plățirea abonamântului ori-când până-n 1 Octobree a. c.

Una pretindem dela abonenții noștrii calici: Se nu renomizeze cu titlul de abonent, împrumutând Calicul altora spre cetire, pentru-că nu stă bine celui ce n'are brânză să se laude cu strepezi!

Espedăm numărul acesta mai multor p. t. Domni neabonați, ca număr de probă, gratuit. **Primirea numărului următor obligă.**

Cererile pentru reducerea prețului de abonamânt, se adresează la redacțiunea Calicului, ear' abonamentele și reclamările la:

Administrațiunea Calicului.